

terjesztette, csőrét kinyitotta és éles hangon kiáltotta: «Kakuk, kakuk!» . . . éppen kilenczszor.

— Már késő van, feküdjetek le gyermekek!

Alig egy negyed óra mulva három kis szőke fürtű gyermek térdelt összekulcsolt kezekkel a puha, fehér ágyacskákban és kérte a jó istent, hogy jó gyermekei legyenek.

Mint minden este, úgy ma is megcsókoltam őket, Kálihoz mentem utoljára, mert ő volt a legkisebb. Szempillái már lecsukódtak s félig álmában suttagá: «Többet soha — sem — kergetem — a csirkéket.

II. Az «Elpis Melena» alapítványára pályázó tanítónők képzők munkálatai.

Elpis Melena, a híres író nő és a humánizmusnak leghivebb apostola, ki a jótékonyági egyesületeknek, de különösen az állatvédő egyesületeknek valóságos nemtője, a mennyiben az Európában szerteszét működő egyesületeknek évente tetemes segélyösszegeket küld és mindenféleképpen istápolja, ki Kréta szigetén (Törökországhoz tartozik) Candia városában levő birtokán állat-áslumot rendezett be és annak fenntartásához évente 2000 frankkal hozzájárul, a mi országos egyesületünknek is jóakarója. Egyesületünk igazgatója ugyanis, mikor Kréta szigetén villájában felkereste s három hétig az ő vendégszeretétét élvezte, annyira lelkesíteni tudta Magyarország iránt, hogy ő a magyarországi tanítónőképző intézetek javára 500 frankos pályadíjat alapított, hogy ezen összeg kamataiból évente azon növendékek jutalmaztassanak, kik a legjobb állatvédelmi cikket írják. Az alapítólevél következő hat pontból áll:

1. Alulírott a Budapesten székelő «Országos Magyar Állatvédő Egyesület» részére 165 o. é. frtot küld, mely összeg a már előző években küldöttel csatolva 224 azaz kétszázhuszonnégy frtnyi (500 frank) alapítványi összeget tesz.

2. Ezen tőke «Elpis Melena alapítvány» czim alatt örök időkre tulajdona az Országos Magyar Állatvédő Egyesületnek.

3. Ezen tőke kamatai oly dolgozatok jutalmazására fordítandók, melyek *magyarországi tanítónőképzédkéntől* az országos állatvédő egyesület által kiirt pályázat hirdetéseire beküldettek.

4. A tanítónőképzédek a helynevek betürendje szerint hivandók fel a részvételre.

5. Két egyenlő értékű dolgozat közül azé legyen az elsőség, mely a «Gemma» czimű művemben kifejtett elyeknek hódol, azaz a vivisectiót elítéli.

6. Kivánom, hogy a tőke az osztrák-magyar általános tisztviselő egyesület budai társulatánál kamatoztatólag helyeztessék el.

Kelt, Khaleppán, Kréta-sziget, 1892. július 25-én.

Schwartz Marie Esperance.
Elpis Melena.

E nagylelkü alapítványlevél értelmében kiirtuk a pályázatot*) az 1894-ik évre a budapesti kir. kath. és a II. ker. elemi tanítónő és nevelőnő képezdek számára. 1895 ik évre az egri és kalocsai r. kath. és a győri állami tanítónőképezdek számára. Az 1896-ik évre a kassai és kőszegi róm. kath. és a kolozsvári tanítónőképezdek számára. Az 1897-ik évben a nagyváradí és soproni r. kath. és a pozsonyi állami tanítónőképezdekre, 1898 ik évben a szatmári és temesvári róm. kath. és a szabadkai állami tanítónőképezdekre kerül a sor.

Ilyen sorrendben ismétlődik a pályázat, minden ötödik évben ugyanazon intézetekre kerül a pályázati jog.

Az 1894-ik évben a budapesti állami elemi tanítóképezde részéről 9 dolgozat, a róm. kath. képezdetől 4 dolgozat érkezett. Mind a 13 dolgozat nagy ügybuzgósággal, előszeretettel, szorgalommal és szép nyelvezettel van írva. Mindegyik dolgozat érdemel díjat, de miután első sorban azok jönnek tekintetbe, melyek a vivisectiót elítélik, ilyen pedig kettő volt, ezeknek íteltetett oda a díj. Első díjat nyert „*A szív szava*“ czimü dolgozatával *Stifter Ilona* a II. ker. állami tanítónőképzőnek I. osztályu növendéke, a második díjat „*Az állatvédelemről*“ czimü értekezésével *Ambrózy Margit* a róm. kath. képezde 3-ik osztályu növendéke. Dícséretet arattak az államiból *Simonkay Erzsí* és *Zalay Emma*, a róm. kath. képezdeből *Kocsy Theodora* és *Iró Lujza*

A díjakat nyert dolgozatokat ime közzé tesszük.

Az 1895. évi pályázatra csak egy intézet, a győri állami képezde küldött be két dolgozatot, az egri és kalocsai képezdek részéről nem érkeztek munkálatok. Az illető pályázók az *Elpis Meléna* novelláját »*Gemmá*«-t nem olvasták, hanem általában az állatvédelemről írnak, igen jó és talpraesetten. Első díjat nyert *Albert Jolán* 4-ik osztályu tanuló a „*Vége jó, minden jó.*“, második díjat *Löwenstein Hermin* 4-ik osztályu tanuló a „*Könyörület mindenek fölött*“ czimü értekezésével.

A budapesti II. ker. állami tanítónő-képző részéről:

A SZIV SZAVA.

Írta: STIFTER ILONA.

Napjainkban, a felvilágosultság korszakában, mikor a meggyőződés vezérli az embereket, s a gondolatok, az érzelmek bizton, öntudatosan szárnyalnak nagy czélok felé, egy oly ága virágzik a tudománynak, melylyel párhuzamosan az erkölcsi élet megferőtztetése jár. Ez a vivisectió.

De hát mit is jelent e szó?

Nyelvünkön úgy mondanók, hogy élvebonczolás. Magában foglalja ez az egy szó mindazon kinoztatást, melyet a szegény, oktalan állatoknak ki kell állaniok, mikor összevagdalva várják

*) Lásd «*Állatok Óra*» 1894. évfolyam 3. szám.